

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9101

гр. София, 18.11.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав, в закрито заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **6053** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда чл.203 и следващите от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Ищецът претендира присъждане на обезщетение в размер на 25 000 лв. за неимуществени вреди, причинени от умишлен, систематичен тормоз и заплахи в периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. от служители на Столична община – район „Н.-В.“, отдел „Местни данъци и такси“.

Ищецът твърди, че на 03.04.2008 г. продал личния си лек автомобил марка „Хюндай“, модел „Г.“, рег. [рег.номер на МПС] . В периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. служители на Столична община – район „Н.-В.“, отдел „Местни данъци и такси“ (МДТ), отказвали да отпишат автомобила, който продължавал да се води на негово име и за него незаконосъобразно бил претендиран данък МПС. За целия исков период ищецът бил заплашван, че ако не заплати данък за автомобила „Хюндай“, ще бъде предаден на частен съдебен изпълнител. В резултат на този умишлен тормоз се влошило здравословното му състояние и получил мозъчен инсулт през м.декември 2016 г.

Поддържа, че за исковия период от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. периодично посещавал Отдел „МДТ“ – район „Н.-В.“ на СО с цел да заплати годишен данък за друг личен автомобил марка „Тойота“, рег. [рег.номер на МПС] , но систематично му било отказвано под предлог, че трябва да си плати данъка за двата автомобила, които се водят на негово име. Бил принуден да заплати лихви на два етапа: на 20.12.2013 г. в размер на 740.24 лв. и на 11.07.2019 г. в размер на 322.09 лв., общо в размер на 1062.33 лв. При проведено лично разследване ищецът установил, че нито един от нотариусите не предоставя на продавача копие от договора за продажба на МПС, при което продавачът фактически не може да докаже, че е продал автомобила си. Същевременно служителите на общината не желали по номер и рама на

двигателя на автомобила да установят на кои лице се води продаденото МПС. Не функционирало и електронно правителство, чрез което по електронен път да се установят продажбите.

На 11.07.2019 г. посетил отдел „Пътна полиция“ на СДВР, където получил удостоверение, че лек автомобил марка „Хюндай“, модел „Г.“, рег. [рег.номер на МПС], е бил негова собственост в периода от 04.07.2005 г. до 03.04.2008 г. На същата дата представил документа на служители на Отдел „МДТ“ – район „Н.-В.“ на СО, които го задължили да попълни декларация за отписване на МПС.

Тъй като за периода от 03.04.2008 г. до 20.12.2013 г. категорично отказвал да заплати данък за продадения лек автомобил, на 20.12.2013 г. бил принуден да заплати лихви за забава върху задължението за данък МПС за лек автомобил марка „Тойота“, рег. [рег.номер на МПС], в размер на 740.24лв. По същата причина на 11.07.2019 г. бил принуден да заплати допълнителни 322.09 лв. за лихви за забава.

Ищецът счита, че Столична община умишлено не е свързала електронната информационна система на отдел „МДТ“ с електронната база данни на МВР-СДВР, в която са отразени данните за всички продадени автомобили.

С решение № 6707/15.11.2021 г., постановено по адм.д. № 9972/2019 г. по описа на АССГ съдът е отхвърлил обективно съединените искове.

По подадена от А. касационна жалба е образувано адм.д. № 1083 / 2022 г. по описа на ВАС, по което е постановено решение № 6342/ 27.06.2022 г., с което първоинстанционното съдебно решение е обезсилено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

Видно от мотивите на касационното съдебно решение първоинстанционният съд не е бил надлежно сезиран с искова молба, която да отговаря на изискванията на чл.127 ГПК, като е следвало да укаже на ищеца да представи редовна, от гледна точка на изискванията, поставени в чл.127 и чл.128 ГПК. ВАС е отбелязал, че при липса на конкретизация на обстоятелствата на които се основава заявеното пред съда искане – като фактически положения и приложимо към тях право, е постановено отхвърляне на обективно съединените искове, предявени от Б. А. срещу Столична община. Счел е, че установеният порок е основание за обезсилване на съдебното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на АССГ, при което се следва изпълнение на задълженията на чл.129, ал.2 от ГПК.

Във връзка с отменителното решение на ВАС делото е върнато на друг съдебен състав на АССГ.

Делото е разпределено на друг съдебен състав и е образувано под нов номер – 6053/2022 г. С разпореждане от 06.07.2022 г. разпределеният съдия Д. Р. се е отвел от разглеждане на делото, поради това, че съдия М. С., която е негова съпруга е била докладчик по делото при първоначалното му разглеждане. Изпълнявайки задължителните указания на касационната инстанция, съдебният състав, след преразпределението, съдия Калинка Илиева с разпореждане от 20.07.2022 г. е дала указания до ищеца за отстраняване на нередовностите на исковата молба.

В изпълнение на съдебното разпореждане с молба от 25.07.2022г. ищецът е направил уточнения на исковата молба. В тази молба ищецът е посочил, че незаконосъобразните бездействия се състоят в това, че за периода 2002 г. до датата на подаване на молбата Столична община е отказала да създаде електронни регистри, свързани с КАТ- СДВР, нотариуси и други институции.

Първоначално производството е било образувано въз основа на искова молба,

предявена от Б. П. А. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Столична община с искане за присъждане на две обезщетения за имуществени вреди, както следва:

1. Вреди от незаконно удържани лихви за периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г. размер на 1289,70 лв.

2. Вреди от пропуснати ползи в размер на 1062,33 лв., измерими със законната лихва върху сумата 1289,70 лв. за периода от 03.04.2008 г. до 11.07.2019 г.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор от ответната страна - Столична община, чрез процесуалния представител, с който се изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция. Посочва, че ищецът не е представил никакви документи, удостоверяващи покупко-продажбата от трето лице, в отдел „Общински приходи - Н.-В.“. Излага още, че не е подадена декларация след извършване на продажбата, с която да се заяви нововъзникналите обстоятелства, въз основа на които вече е бил данъчно задължено лице за горепосочения автомобил. Ответникът излага доводи, че според действащото законодателство към онзи момент, ищецът е бил длъжен да подаде такава декларация за отписване на моторното превозно средство, тъй като служителите в Столична община не са получавали служебно информация. Сочни, че ищецът е бездействал в продължителен период от време, въпреки, че е било изцяло в негова полза да предприеме необходимите действия, за да бъде освободен от заплащането на данъка върху процесния автомобил. Излага още, че след представяне на декларация за отписване на МПС вх. № [ЕГН]/11.07.2019г. с приложено удостоверение рег. № 194134008402/11.07.2019г., издадено от отдел „Пътна полиция“ към СДВР – МВР, партидата на лек автомобил, марка „Хюндай“, модел „Г.“, рег. [рег.номер на МПС] е закрыта незабавно и задълженията по нея са отписани като недължими, взимайки предвид датата на прекратяване на регистрацията (03.04.2008г.) от представеното удостоверение. Ответникът излага твърдения, че на ищеца многократно му е обяснявано при посещения в отдела, че следва да представи копие от договор за покупко-продажба на процесния лек автомобил или удостоверение от МВР за прекратяване на регистрацията на негово име, но той е отказвал да предостави каквито и да било документи. Сочни се още, че с исковата молба по никакъв начин не се доказва, че от действията на служителите отдел „Общински приходи - Н.-В.“ са произтекли някакви вреди, както и че от представените писмени доказателства не се доказва причинната връзка между твърдените вреди и действията на служителите към Столична община. Претендира разноски.

На основание чл. 9, ал. 3 АПК съдът следва да даде указания за разпределението на доказателствената тежест във връзка с изясняване на обстоятелствата от значение за делото.

Съгласно чл.10, ал.1 ЗОДОВ делата по този закон пред съда се разглеждат със задължително участие на прокурор, с оглед на което следва да се изготвят служебно препис от исковата молба и отговора на ответника, ведно с приложенията към тях и да се връчат на С. градска прокуратура.

Водим от горното и на основание чл.146 ГПК вр. с чл.140 ГПК, съдът изготвя проекто-доклад по делото, който да се съобщи на страните, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТИТУИРА, на осн. чл.154, ал.1 от АПК, страните в производството: -

Ищец – Б. П. А.

Ответник – Столична община.

Съдът РАЗПРЕДЕЛЯ доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, както следва :

В доказателствена тежест на ищеца е да докаже наличието на незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, изпълняващо административна дейност в структурата на ответника, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред, настъпване на имуществени и неимуществени вреди от такъв административен акт и техния размер, както и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие на служител при ответника и настъпилия вредоносен резултат.

Ответникът следва да докаже фактите, въз основа на които черпи своите възражения.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ С. градска прокуратура.

ДОПУСКА да се приемат представените по делото писмени доказателства.

НАСРОЧВА за 7.2.2023 г., 11.20 ч., за която дата да се призват страните.

В призовката до СГП да се впише, че делото се разглежда по реда на ЗОДОВ и участието на прокурор е задължително.

Препис от определението да се връчи на ищеца, ответника и СГП.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: